

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Iorga Emil în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Strășeni, sediul Central din 05 octombrie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Radvan Zahar Xxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx,
xx.

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 08.09.2017 – 05.10.2017;

- instanța de apel: 15.01.2018 – 07.02.2018;

- instanța de recurs: 05.04.2018 – 16.05.2018.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Central din 05 octombrie 2017, Radvan Zahar a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. f) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost numită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Radvan Zahar a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. k) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost numită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 13 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Radvan Zahar pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 19 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea din contul lui Radvan Zahar în folosul statului cheltuieli de judecată pentru efectuarea expertizelor în sumă de 55387 lei.

Acțiunea civilă, în partea încasării prejudiciului material, s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța civilă în ordinea procedurii civile.

S-a dispus încasarea din contul lui Radvan Zahar în folosul lui Țurcan Ion prejudiciul moral, parțial în mărime de 10 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Radvan Zahar la 11 aprilie 2017 aproximativ la orele 22:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a intrat în ograda gospodăriei părăsite a cet. Pleșca Petru, situată în sat. Xxxxx, r-nul Xxxxx, pentru a scurta drumul spre casa sa, care este amplasată în nemijlocita apropiere. Intrând în ograda respectivă, a văzut-o pe cet. Țurcan Nina că, tăia iarba. Tot atunci, pentru că lui Radvan Zahar i-a apărut intenția de a întreține un raport sexual cu ultima, s-a furișat pe la spatele ei și a apucat-o de umeri, ultima s-a speriat, motiv din care l-a numit cu cuvinte necenzurate.

Fiind înfuriat Radvan Zahar, în continuarea intențiilor sale criminale, a început să-i aplice lovituri cu pumnii și picioarele în cap, cât și peste diferite părți ale corpului cet. Țurcan Nina, ultima a căzut la pământ, după care a dezbrăcat-o de pantaloni și chiloți i-a acoperit gura cu o cârpă pentru ca aceasta să nu poată striga întrucât ultima opunea rezistență, ținându-i mâinile a imobilizat-o, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, prin constrângere fizică a întreținut cu ultima un raport sexual care a durat aproximativ 5 minute.

Tot atunci, cu scopul de a ascunde infracțiunea de viol săvârșită având intenția comiterii omorului intenționat a acesteia, Radvan Zahar i-a mai aplicat mai multe lovituri cu picioarele în cap cet. Țurcan Nina.

Drept urmare cet. Țurcan Nina a suferit traumă cranio-cerebrală închisă, hemoragie intracerebrală, subdurală parietooccipitală pe stânga, hemoragie subarahnoidiană, fractura mandibulei pe stânga, fractura coastelor 3-5 pe stânga, echimoze multiple ale feței, trunchiului și membrelor, ca urmare a vătămarilor corporale suferite cet. Țurcan Nîna a decedat pe loc.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Radvan Zahar a comis infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (2) lit. f) Cod penal - *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și a-și exprima voința, săvârșit cu deosebită cruzime* și infracțiunea prevăzută de art. 145 alin.(2) lit. k) Cod penal - *omorul intenționat, adică omorul unei persoane săvârșit cu scopul de a ascunde o altă infracțiune.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocatul Stratan Igor în interesele inculpatului, prin care a solicitat casarea

sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri conform ordinii stabilite pentru prima instanță, cu aplicarea unei pedepse inculpatului Radvan Zaharia sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani.

În motivarea apelului a indicat faptul că, inculpatul a recunoscut vina integral, se căiește sincer de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii. Astfel a considera că, inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră.

3.2. Succesorul părții vătămate, Țurcan Ion, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței judecătoreiei Strășeni (sediul central) din 05.10.2017, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care aprecia corect circumstanțele cauzei penale și ai aplica inculpatului Radvan Zahar pedeapsa adecvată celor săvârșite sub formă de închisoare: pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. k) Cod penal - pe un termen de 30 ani; pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. f) Cod penal - pe un termen de 8 ani, iar conform art. 84 Cod penal a cumula pedepsele .

Admiterea apelului în partea civilă, casarea sentinței judecătoreiei Strășeni (sediul central) din 05.10.2017 în această parte cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a admite acțiunea mea civilă

În motivarea cererii de apel a invocat următoarele:

Conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 ani. Sancțiunea alin. (2) art. 145 Cod penal, prevede detențiunea pe viață, respectiv pedeapsa stabilită de prima instanță pentru săvârșirea acestei infracțiuni cu închisoare pe termen de 13 ani nu ține cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și este exagerat de blândă vizavi de gravitatea faptei săvârșite, circumstanțele și personalitatea făptuitorului.

Prima instanță eronat a indicat la fila nr. 9 din sentință, că inculpatul Radvan Zahar a comis două infracțiuni, care conform art. 16 alin. (5) se califică ca infracțiuni deosebit de grave. Infracțiunea de omor incriminată lui Radvan Zahar, având sancțiunea cu detențiunea pe viață se încadrează conform art. 16 alin. (6) Cod penal în categoria celor excepțional de grave. În rezultatul acestei erori de încadrare a infracțiunilor instanța a dedus, că aplicarea pedepsei cu închisoarea pe termen de 30 ani ar fi prea aspră, ea urmând a fi aplicată doar în cazuri extreme, întrucât presupune lipsirea de libertate pe tot restul vieții, neacordându-i condamnatului șansa de reintegrare în societate. Enunț

absolut fals, suntem în fața anume a unui caz extrem cu crimă excepțional de gravă, săvârșită din motiv josnic, cu bestialitate, caz, din această cauză mediatizat intens.

La aprecierea gravității și individualizării pedepsei instanța a admis un șir de erori, care au adus la stabilirea unei pedepse prea ușoare pentru omorul săvârșit.

Deși, prima instanță la individualizarea pedepsei face referire la prevederile art. 7, 75 Cod penal, le aplică eronat. Nu s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite (excepțional de gravă), motivul acesteia, circumstanțele săvârșirii, personalitatea celui vinovat.

Prima instanță eronat a constatat ca circumstanță atenuantă căința sinceră a inculpatului, dar nu a specificat care anume acțiuni sau alte circumstanțe a determinat-o să constate această circumstanță.

Art. 76 Cod penal nu prevede căința sinceră ca circumstanță atenuantă, conform art. 76 alin. (2) Cod penal instanța poate considera drept circumstanțe atenuante și alte circumstanțe neprevăzute de alin. (1) dar în art. 57 Cod penal se definesc situațiile, care pot fi calificate ca și căință sinceră: „... după săvârșirea infracțiunii s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea acesteia, a compensat valoarea daunei materiale cauzate, în alt mod a compensat prejudiciul pricinuit prin infracțiune. Nimic din toate acestea nu persistă în cazul nostru. Numai frica de pedeapsă și eventual sfatul apărătorului la determinat să declare, că se căiește, iar instanța a luat aceste expresii ale inculpatului drept veridice, fără a le aprecia obiectiv. Comportamentul lui după săvârșirea crimelor exclude căința sinceră.

Deci careva circumstanțe atenuante lipsesc cu desăvârșire. În același timp instanța nu a menționat ca și circumstanțe agravante: săvârșirea infracțiunilor în stare de ebrietate alcoolică (art. 77 alin. (1) lit. h) Cod penal), fapt recunoscut de inculpat, săvârșirea infracțiunii prin acte de o deosebită cruzime sau prin batjocorirea victimei (art. 77 alin. (1) lit. h). În situația, când acțiunile inculpatului de omor intenționat nu au fost încadrate cu calificativul lit. j) alin. (2) art. 145 Cod penal (ca săvârșit cu deosebită cruzime), urma ca această circumstanță să fie reținută ca agravantă. Profitând de starea de neputință evidentă a victimei (art. 77 alin. (1) lit. e) Cod penal). La fel, în situația, când acțiunile inculpatului de omor intenționat nu au fost încadrate cu calificativul lit. e) alin. (2) art. 145 Cod penal (profitând de starea de neputință evidentă a victimei), urma ca această circumstanță să fie reținută ca agravantă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Stratan Igor în interesele inculpatului Zahar Radvan, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din

05 octombrie 2017.

Admis apelul succesorului părții vătămate Ion Țurcan declarat împotriva sentinței Judecătorei Strășeni, sediul Central din 05 octombrie 2017, casată sentința contestată în partea individualizării pedepsei pe art. 145 alin. (2) lit. k) Cod penal, a pedepsei definitive și în latura civilă și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Lui *Radvan Zahar Xxxxx* recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. k) Cod penal, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumulul parțial al pedepselor numite i s-a stabilit lui Radvan Zahar pedeapsa definitivă de 22 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost admisă în principiu pretențiile succesorului părții vătămate Ion Țurcan privind încasarea prejudiciul material.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Ion Țurcan privind încasarea prejudiciului moral.

S-a dispus încasarea din contul lui Radvan Zahar în beneficiul lui Ion Țurcan 80 000 lei cu titlul de prejudiciu moral.

În rest dispozițiile sentinței contestate au fost menținute.

4.1. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, Radvan Zahar a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (2) lit. f) Cod penal, *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și a-și exprima voința, săvârșit cu deosebită cruzime* și infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. k) Cod penal, *omorul intenționat, adică omorul unei persoane săvârșit cu scopul de a ascunde o altă infracțiune.*

Vina inculpatului Radvan Zahar în comiterea infracțiunii constatate în instanța de fond a fost dovedită în afara dublilor rezonabile prin următoarele probe cercetate în cadrul ședinței: declarațiile succesorului părții vătămate Țurcan Ion; declarațiile martorilor Danița Constantin, Radvan Zinaida, Chetraru Ana; procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșa cu imagini foto din 12.04.2017; raportul de expertiză judiciară nr. 32 din 13.04.2017 a cadavrului cet. Țurcan Nina; rapoartele de expertiză medico-legală a obiectelor biologice de origine umană și a corpurilor delict nr. 149 din 19.05.2017, nr. 150, nr. 151 și nr. 152 din 19.05.2017; rapoartele de expertiză psihiatrico-legală în baza documentelor nr. 131 din 26.06.2017 și nr. 250 din 23.08.2017; procesul-

verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din data de 14.04.2017.

Instanța de apel examinând speța dată a evidențiat în acțiunile inculpatului Radvan Zahar etapele activității criminale îndreptate spre atingerea scopului scontat cât și elementele infracțiunilor incriminate.

Instanța de apel având în vedere argumentele apelului declarat în coraport cu circumstanțele constatate a reținut că, la stabilirea pedepsei, instanța ține seama de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea modului, măsurii, categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel la fel ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care este gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, a recunoscut vina parțial, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Astfel, instanța de apel a considerat că, întemeiat instanța de fond a reținut, posibilă corectarea inculpatului cu izolarea de societate, însă a considerat că instanța de fond a aplicat față de inculpatul Radvan Zahar o pedeapsă prea blândă în raport cu faptele comise și anume infracțiunea prevăzută la art. 145 alin. (2) lit. k) Cod penal.

Instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului Radvan Zahar în baza art. 145 alin. (2) lit. k) Cod penal, nu a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (1) Cod penal, și, ca urmare, a fost comisă o eroare de drept ce a fost corectată de către instanța de apel.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul Radvan Zahar a comis un concurs de infracțiuni dintre care una este deosebit de gravă și una este excepțional de gravă, anterior a fost condamnat, nu și-a făcut concluziile necesare și nu a pășit pe partea corijării, mai mult ca atât a săvârșit infracțiunile în stare de ebrietate, astfel în acest caz a considerat că, pedeapsa stabilită de instanța de fond este prea blândă și a considerat necesar de a mări cuantumul pedepsei în baza art. 145 alin. (2) lit. k) Cod penal.

Instanța de apel verificând temeiurile apelurilor, a evidențiat că, partea apărării în numele și interesele inculpatului a considerat pedeapsa aplicată prea aspră în raport cu circumstanțele cauzei, iar succesorul victimei a considerat-o mult prea blândă, în raport cu acțiunile comise, comportamentul primului și personalitatea lui, menționând că, aceasta nu este proporțională și în măsură să asigure și să ducă la atingerea scopului pedepsei penale.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Zahăr Radvan, care a comis infracțiunile incriminate a ținut cont de

prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis o infracțiune deosebit de gravă și una excepțional de gravă, de valența valorilor sociale lezate, de personalitatea inculpatului care a recunoscut vina, anterior fiind condamnat, personalitatea lui manifestând grave predispoziții la încălcarea normelor social umane, și nerespectarea valorilor ocrotite prin lege.

În aceste împrejurări, instanța de apel a considerat că lui Radvan Zahar urmează să-i fie stabilită pedeapsa mai aspră în baza art. 145 alin. (2) lit. k) Cod penal, și anume 15 ani închisoare. În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumulul parțial al pedepselor numite se stabilește lui Radvan Zahar pedeapsa definitivă de 22 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Instanța de apel examinând temeiurile apelurilor legate de individualizarea pedepsei a stabilit că, actele cauzei atestă faptul că, personalitatea inculpatului este una complexă, care manifestă un comportament antisocial, greu de influențat în vederea corectării și resocializării.

Instanța de apel la soluționarea chestiunii privind respectarea criteriilor incidente la individualizarea pedepsei în privința lui Zahar Radvan, a ținut seama de toate elementele ce caracterizează personalitatea inculpatului, astfel, a reținut ca având relevanță declarațiile martorului Ana Chetraru, care a menționat că, inculpatul în comunitate s-a manifestat ca fiind o personalitate agresivă, făcea abuz de băuturi alcoolice, fiind conflictual, inadecvat în raport cu toți membrii societății, inclusiv cu membrii familiei sale. În raportul de expertiză psihiatrică, s-a constatat că, inculpatul Zahar Radvan s-a adaptat satisfăcător la condițiile secției, uneori manifesta tendința de a încălca regimul, însă îndeplinește instrucțiunile personalului medical. Nu este îngrijorat de situația de anchetă, formal recunoaște vina, spune că, a fost beat, s-a enervat foarte tare.

Actele cauzei au atestat că, în cadrul examinării pricinii în instanța de fond, la 05 octombrie 2017, succesorul părții vătămate Țurcan Ion a prezentat acțiune civilă în procesul penal, solicitând încasarea prejudiciului material în mărime de 36 000 lei și a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei.

La acțiunea civilă înaintată, succesorul părții vătămate nu a anexat probe în vederea întinderii prejudiciului material provocat. Astfel, în lipsa a careva dovezi în acest sens, în vederea evitării tergiversării nejustificate a procesului penal, instanța de apel în baza art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, a considerat oportun de a admite în principiu acțiunea civilă înaintată de Țurcan Ion în partea recuperării prejudiciului

material cauzat, urmând ca asupra determinării cuantumului prejudiciului să fie stabilită de către instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

Cu referire la prejudiciul moral, instanța de apel a statuat că, succesorul părții vătămate a suferit de pe urma acțiunilor comise de către Țurcan Ion, iar suma de 10 000 lei, încasată de către instanța de fond, a considerat-o mult prea mică pentru suferințele morale trăite de succesorul părții vătămate care a pierdut o persoană apropiată.

Astfel, instanța de apel a considerat necesar a acorda cu titlu de prejudiciu moral suma de 80 000 lei, care necesită să fie încasată din contul inculpatului în beneficiul succesorului părții vătămate și care v-a avea efect compensatoriu pentru ultimul și nu vine în contradicție cu prevederile art. 41 din Convenția Europeană pentru drepturile Omului, din care rezultă că suma pretinsă nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără temeii.

5. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar avocatul Iorga Emil în numele inculpatului, care invocând art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei hotărâri, prin care lui Radvan Zahar să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani și menținerea soluției de încasare a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei.

Ca motive ale recursului recurentul invocă:

- la stabilirea pedepsei lui Zahar Radvan în baza infracțiunilor incriminate instanțele de judecată au comis o eroare de drept care urmează a fi corectată de instanța de recurs, aplicând inculpatului o pedeapsă mult prea severă în raport cu faptele comise;

- deși inculpatul a comis fapte de o gravitate sporită instanțele de judecată urmau să dea o apreciere corectă circumstanțelor atenuante în raport cu speța examinată și personalitatea inculpatului;

- la caz se constată întrunite prevederile art. 75, 76 Cod penal, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii sau la identificarea infractorilor ori recunoașterea vinovăției; ori nu s-a ținut cont de colaborarea inculpatului cu OUP, recunoașterea vinovăției, căința activă, faptul că acesta este la o vârstă fragedă, iar examinarea pricinii a avut loc în procedură simplificată potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, au depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat:

6.1. Procurorul, prin care solicită respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii atacate, ca fiind legală și întemeiată. Instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal și 364¹ alin. (8) Cod de procedură

penală.

6.2. Succesorul părții vătămate, Țurcan Ion, prin care solicită respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii atacate, considerând că instanța de apel corect a aplicat normele legale, a apreciat circumstanțele esențiale ale cauzei și respectiv a individualizat măsura de pedeapsă adecvată celor comise luând în considerație datele personalității condamnatului. De asemenea a stabilit un quantum rezonabil al despăgubirilor morale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Recurentul invocă ca temeiuri pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, conform cărora *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Întru susținerea poziției sale, instanța de recurs remarcă prevederile art. 414 alin. (1), (5) Cod de procedură penală, unde este prevăzut că *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din textul recursului, Colegiul atestă, că autorul nu contestă starea de fapt stabilită de către instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte, însă recurentul își exprimă dezacordul cu pedeapsa stabilită de instanța de apel, considerând că aceasta greșit a casat sentința, fără a lua în calcul circumstanțele concrete ale cauzei, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea unei pedepse mai aspre în privința inculpatului.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar,

în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (pct. 5. din decizie), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4.1 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, justluând în considerare personalitatea inculpatului, consecințele faptei comise de el și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, ținând corect cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Or, soluția instanței de apel este conformă și jurisprudenței naționale, potrivit căreia recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar în semna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (pct. 4.1 din decizie).

Nu poate fi reținut nici dezacordul părții apărării cu soluția instanței de apel în latura civilă, considerând că suma dispusă spre încasare cu titlu de prejudiciu moral neîntemeiat a fost majorată.

Instanța de recurs ține să enunțe că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă despăgubire, iar quantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă efect compensatoriu.

Colegiul penal relevă că prejudiciul moral în sumă de 80 000 lei este unul echitabil,

la stabilirea căruia s-a ținut cont de prevederile art. 1423 alin. (1) Cod civil coroborat cu art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, iar la determinarea cuantumului acesteia, instanța de apel a luat în considerație atât gravitatea suferințelor psihice a părții vătămate până a deceda, precum și familiei acesteia, gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, consecințele survenite, precum și măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414 – 417 Cod de procedură penală, iar argumentele invocate de recurent care critică măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ca fiind una prea aspră și suma prejudiciului moral dispusă spre încasare ca fiind prea mare, astfel, în opinia acestuia s-au comis erori de drept stipulate în pct. 6) și 10) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, sunt neîntemeiate, deoarece instanța de apel a stabilit inculpatului o pedeapsă în concordanță cu prevederile legii, iar prejudiciul moral dispus spre încasare este unul echitabil și prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Iorga Emil în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Radvan Zahar Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **13 iunie 2018**.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana